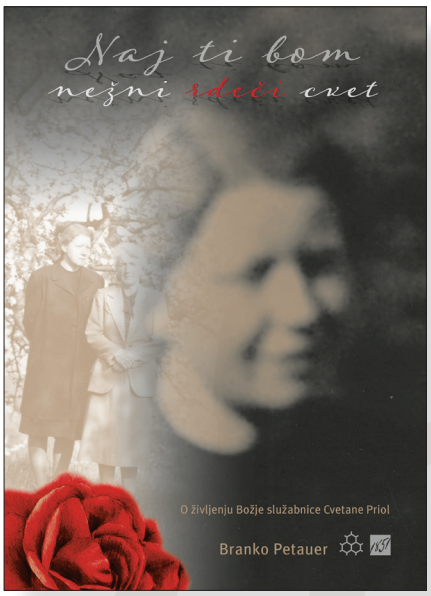
Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

BRANKO PETAUER: NAJ TI BOM NEŽNI RDEČI CVET

Misijonarka na bolniški postelji

Zgodbe o Božji služabnici Cvetani Priol opisujejo Cvetanino življenje, v katerem se prepletajo njena odločitev za poglobljeno pripadnost Bogu in za svetništvo, popolna predanost v njegovo voljo z vdanim sprejemanjem bolezni in trpljenja in njena odločitev, da tudi druge privede do Boga, zlasti bolne in najbolj oddaljene. Besedila, ki so obogatena s Cvetaninimi dnevniškimi zapiski, nas nagovarjajo, da smo vsi poklicani k svetosti. Cvetana je lahko v tem vsem kristjanom vzornica, saj je bilo njeno življenje »tiha molitev« in ponižna daritev iz ljubezni za Cerkev, duhovnike in druge. Prav tako je lahko vzornica pevcem, glasbenikom, pastoralnim delavcem, katehistinjam, bolnikom, vsem trpečim, preizkušanim in tudi misijonarjem, saj je zase zapisala, da je misijonarka na bolniški postelji.

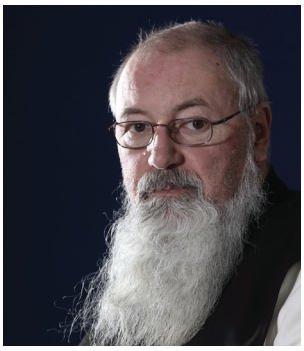
Njeno kratko življenje je bilo en sam klic k ljubezni do Boga in bližnjega. Imelo je namen, da najprej sama doseže popolnost in da v največji možni meri v sebi upodobi Kristusa. To je dobro uresničila. Toda Bog nam je hotel z njenim življenjem podariti nekaj več. Bila je orodje njegove ljubezni, bila je kot njegova usta, ki so na vsakem koraku govorila o ljubezni Najvišjega. Njeno življenje nam je bilo podarjeno, da bi nas prebudilo. Da bi nas navdušilo za hojo za Gospodom. Darovana nam je bila, da bi nas predramila, da smo vsi poklicani k svetosti. S svojim življenjem je pokazala, kako je mogoče živeti sveto in doseči svetost v povsem vsakdanjem življenju. Njeno življenje je Bog porabil, da bi na pot svetosti poklical ves slovenski narod in še druge, med katerimi je živela in delovala.

V mnogih potezah svojega življenja je bila podobna Mali Tereziji, ki je napovedala, da bo po smrti trosila rože Božje milosti na zemljo. Nekaj podobnega je zapisala tudi Cvetana, ko je napovedala, da s smrtjo ne bo konec njenega dela in da se bo takrat šele začelo njeno pravo poslanstvo. Iz nebes bo pomagala vsem, ki jo bodo klicali.

Podatki o knjigi:
- Naslov: Naj ti bom nežni rdeči cvet
- Podnaslov: O življenju Božje služabnice Cvetane Priol
- Avtor: Branko Petauer
- Uvodna misel: dr. Vinko Škafar
- Zbirka: Šmarnice
- Urednica: dr. Cvetka Rezar Mlakar
- Cena: 10 €
- Velikost: 150 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavihi
- Število strani: 108
- ISBN: 978-961-278-694-6
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2024

Kontakt
Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtorju

P. Branko Petauer OCist se je rodil 15. novembra 1961 v Dolu pri Šmarju. Po končani osnovni šoli je nadaljeval šolanje na Gimnaziji Poljane v Ljubljani, študij pa na Teološki fakulteti v Ljubljani, kjer je vstopil tudi v bogoslovje. Pot ga je vodila v cistercijansko opatijo Stična, kjer je 10. decembra 1989 izrekel večne zaobljube. V duhovnika je bil posvečen 29. junija 1990. Po posvečenju je opravljal različna dela in službe v samostanu, od leta 2019 je župnik župnije Stična. Poleg dušnopastirskih in samostanskih dejavnosti se ukvarja s fotografijo. Sodeloval je na mnogih mednarodnih razstavah in za svoje fotografije prejel več kot 250 nagrad. Posveča se tudi literarnemu ustvarjanju; je avtor osemnajstih knjig. Letos se četrtič predstavlja kot pisec šmarničnega branja.

Odlomki iz knjige

V Cerkvi je bila dejavna tudi po vrnitvi iz poznejšega izgnanstva. Okrog sebe je zbirala dekleta, ki so bila pripravljena pomagati pri župnijskem delu. Trudila se je, da bi jih usposobila za učiteljice verouka, organistke in zborovodkinje. Pomagala jim je, da so poleg vsega, kar je potrebno na strokovnem področju, tudi duhovno rastle. (Str. 17–18)

Zadnje dneve me ljubezen Božja používa. Tako dosti mislim na nebesa. Ko bom tam, se bo šele začelo moje pravo poslanstvo in neprenehoma bom spremljala korake tistih, ki se trudijo za Božje kraljestvo na zemlji. Česar nisem mogla delati na zemlji, ker imam zvezane roke, vse to bom v neizmerno večji meri dosegla v nebesih. (Str. 50)

Cvetana je zelo želela, da bi bila misijonarka. Želela je delovati v Rusiji. Vedela je, koliko gorja je tam naredil komunizem, ki je hotel ljudem iztrgati Boga iz src. Rada bi jim ponovno prinesla Jezusa in jim pomagala, da bi ga na novo vzljubili. Toda zaradi bolezni ni mogla v Rusijo. Zato je z vsem srcem delovala v svojem okolju. Bolniško sobo je spremenila v sobo ljubezni in v katehetsko učilnico. Vsem okoli sebe je govorila o Jezusu. (Str. 64)

Bila je uboga, nič ni imela, a imela je vse. To, da jo je Bog izbral za svojo posebno lastnino, da je sprejel njeno ponudbo, ji je pomenilo največ v življenju. Vedno bolj je bila prepričana, da njeno življenje teče v pravo smer. Vse materialne stvari, imetje ter slavo je položila na oltar. Srečna je bila, da ji je Bog naklonil toliko trpljenja, ki ga je z vso ljubeznijo sprejemala vsak dan znova. Razumela je, koliko lahko naredi, s tem ko se daruje za duše, za duhovnike in za slovenski narod. (Str. 64)

Res je bila Cvetana vsa zagledana v Boga. Toda ni živela nekje v zraku. Živela je trdno na zemlji. Ljubila je svojo domovino. Zavedala se je, da je prav njena slovenska domovina prostor, kjer se srečuje z Bogom. Zanjo je bila dar, prostor, v katerem je bila utelešena, da bi kot posoda Božje ljubezni lahko srečevala Boga, ki je duh. (Str. 94)

Njeno kratko življenje je bilo en sam klic k ljubezni do Boga in bližnjega. Bilo je čudovita zgodba dveh src, ki se neizmerno ljubita: Božjega, ki jo je vabilo in ji razodevalo, kako je ljubljena, in njenega, ki je Božjo ljubezen iskalo ter se trudilo nanjo odgovarjati. (Str. 100)